

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2022-560

24.6.2022

AXA FRANCE IARD

Sykeforsikringer/barnekasko

Betalingsforsikring – meldefrist - informasjon om konsekvens - fal. §§ 2-2, 8-5, 11-2 og 18-5.

Forsikrede var sammenhengende 100 % arbeidsufør i periodene 12.12.16 til 12.2.17 og 2.7.18 til 31.12.18, og meldte fra om sykdom/arbeidsuførhet 30.9.20. Selskapet avslo krav om dekning for kortvarig uførhet under henvisning til at meldefristen var oversittet. Saken reiste spørsmål om selskapet kunne påberope oversittelse av meldefristen, i et tilfelle hvor informasjon om konsekvensen av oversittelse av meldefristen ikke var inntatt i forsikringsbeviset. Nemnda bemerket at hensynet bak de korte foreldelsesfristene i så vel § 8-5 første og annet ledd samt § 18-5 første og annet ledd var å ivareta selskapenes interesse i at saker avgjøres innen rimelig tid. Videre at bestemmelsene utgjør et slikt avvik fra de foreldelsesregler som ellers gjelder, at de må gjøres kjent for sikrede/den forsikrede. Nemnda fant det ikke tvilsomt at foreldelsesbestemmelsen i første ledd måtte fremheves i forsikringsbeviset. Forsikrede ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede var blant annet omfattet av en låne- og betalingsforsikring som inngår i en kollektiv gruppegjeldforsikring.

Forsikrede ble 1.5.07 fast ansatt i en 100 % stilling. Han var 100 % sykemeldt i periodene 12.12.16 - 12.2.17, 2.7.18 – 31.12.18 og 14.2.19 -19.2.19. Han ble sagt opp i 2019, og hadde formelt sin siste arbeidsdag 31.12.19, men mottok etterlønn frem til 1.10.20.

Forsikrede startet i ny jobb 1.6.20, men ble sykemeldt 5.8.20 og oppsagt fra denne stillingen 19.10.20.

Nav innvilget arbeidsavklaringspenger (AAP) 29.9.20 med virkning fra 18.8.20 til 31.7.21. Gjennom Nav skaffet forsikrede seg en bijobb tilsvarende en 20 % stilling. Det ble gjort fradrag i AAP for denne inntekten.

Forsikrede meldte sykdom/arbeidsuførhet til selskapet 30.9.20.

Ettersom forsikrede ikke lenger mottok etterlønn fra tidligere arbeidsgiver, ble det i oktober 2020 søkt om utbetaling under betalingsforsikringen. Selskapet avslo kravet med henvisning til at meldefristen for utbetaling ikke var oppfylt for periodene 12.12.16 – 12.2.17 og 2.7. - 31.12.18.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det ikke er tilstrekkelig å informere om meldefristen i forsikringsbeviset. Det må samtidig informeres om at oversittelse av fristen medfører tap av rettigheter. Selskapet ikke kan da ikke avslå hans krav med den begrunnelse at meldefristen er oversittet.

Selskapet har i det vesentlige anført at informasjonen om meldefristen i forsikringsbeviset er i samsvar med lovens krav, jf. forsikringsavtaleloven § 11-2, jf. § 18-5 første ledd. Selskapet kan ikke

se at dette punktet innebærer at konsekvensen av å oversitte fristen skal fremgå av forsikringsbeviset, jf. motsetningsvis forsikringsavtaleloven § 18-5 annet ledd.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Etter Forsikringsbeviset for (...) Låne- og betalingsforsikring, Kollektiv Gruppegjeldsforsikring, skal krav "fremsettes av forsikrede på Selskapenes skjema for skademelding og sendes til ... så snart som praktisk mulig og senest innen 1 år fra skaden inntraff, jfr. FAL §§ 8-5 og 18-5".

Så vel forsikringsavtaleloven § 8-5 første ledd som § 18-5 første ledd oppstiller en ettårsfrist for å melde "kravet" regnet fra tidspunktet sikrede/den berettigede "fikk kunnskap om de forhold som begrunner" det. Dette er en absolutt materiellrettslig foreldelsesregel, dvs. at retten til erstatning fra selskapet faller bort om sikrede/den berettigede ikke overholder fristen. Regelen avviker fra de ordinære foreldelsesreglene i norsk lovgiving.

Etter lovens § 2-2 annet ledd bokstav d) skal fristen for å melde forsikringstilfellet (kravet) fremheves i forsikringsbeviset. En tilsvarende bestemmelse er tatt inn i lovens § 11-2 annet ledd bokstav c). Konsekvensen av at slik informasjon ikke gis er at selskapet bare kan påberope seg bestemmelsen om forsikringstakeren likevel var kjent med vilkåret.

I Ot.prp. nr. 49 (1988-1989) Om lov om forsikringsavtaler heter det på s. 41-42 i tilknytning til lovutkastet § 2-2 om uttrykket "fremheve" at kravet ikke nødvendigvis innebærer "at vilkåret må gjengis fullt ut. Det er imidlertid en forutsetning at i det minste det sentrale hovedinnholdet må gjengis. Det sentrale er at opplysningene i forsikringsbeviset gir klart uttrykk for hvordan sikrede må forholde seg for å være dekket av forsikringen ...".

Selskapet har anført at den informasjonen som er tatt inn i forsikringsbeviset, tilfredsstiller lovens krav. Det har også vist til at i forsikringsavtaleloven § 8-5 annet ledd og § 18-5 annet ledd er selskapet pålagt å orientere kravstiller om fristen i disse bestemmelsene dersom et krav ikke skal bortfalle. Også her er det tale om materiellrettslige foreldelsesregler, jf. Rt-1997-168, som avviker fra de alminnelige foreldelsesfrister i § 8-6/§ 18-6.

Hensynet bak de korte foreldelsesfristene i så vel § 8-5 første og annet ledd samt § 18-5 første og annet ledd er å ivareta selskapenes interesse i at saker avgjøres innen rimelig tid. Men bestemmelsene utgjør et slikt avvik fra de foreldelsesregler som ellers gjelder, at de må gjøres kjent for sikrede/den forsikrede. Bestemmelsen i § 8-5 annet ledd/§ 18-5 annet ledd bekrefter en slik forståelse av bestemmelsene. Nemnda finner det ikke tvilsomt at foreldelsesbestemmelsen i første ledd må fremheves i forsikringsbeviset.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Forsikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).